

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen

2013/2107(INI)

30.5.2013

ONTWERPVERSLAG

over georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen: aanbevelingen inzake de
benodigde acties en initiatieven (eindverslag)
(2013/2107(INI))

Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen

Rapporteur: Salvatore Iacolino

INHOUD

	Blz.
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT	3
TOELICHTING	28

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen: aanbevelingen inzake de benodigde acties en initiatieven (eindverslag) (2013/2107(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien het besluit dat het overeenkomstig artikel 184 van zijn Reglement op 14 maart 2012 heeft genomen met betrekking tot de instelling, de bevoegdheden, de samenstelling en de ambtstermijn van de Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen,
- gezien zijn besluit van 11 december 2012 om de ambtstermijn van de Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen te verlengen tot 30 september 2013,
- gezien artikel 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, artikel 67, hoofdstuk 4 (artikel 82-86) en hoofdstuk 5 (artikel 87-89) van titel V van het derde deel van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, waarvan met name artikel 5, 6, 8, 32, 38, 41, titel VI (artikel 47-50) en artikel 52,
- gezien het programma van Stockholm op het gebied van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid¹, de mededeling van de Commissie "Een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht voor de burgers van Europa: het Actieplan ter uitvoering van het programma van Stockholm" (COM(2010)0171) en de mededeling van de Commissie "De EU-interne veiligheidsstrategie in actie: vijf stappen voor een veiliger Europa" (COM(2010)0673),
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 22 mei 2013, met name wat betreft de noodzaak om belastingontduiking, belastingfraude en het witwassen van geld te bestrijden,
- gezien de conclusies van de Raad justitie en binnenlandse zaken van 8 en 9 november 2010 over de instelling en tenuitvoerlegging van een EU-beleidscyclus ter bestrijding van de grensoverschrijdende georganiseerde criminaliteit, en de conclusies van de Raad justitie en binnenlandse zaken van 9 en 10 juni 2011 waarin de prioriteiten van de EU in de strijd tegen de georganiseerde misdaad in de periode 2011-2013 zijn vastgesteld,
- gezien de conclusies van de Raad (07769/3/2010) van 28 mei 2010 over confiscatie en ontneming van vermogensbestanddelen,
- gezien de EU-drugsstrategie (2005-2012) en het EU-drugsactieplan (2009-2012),
- gezien het VN-Verdrag tegen sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope middelen, dat op 20 december 1988 werd aangenomen door de Algemene Vergadering (Resolutie 1988/8) en ter ondertekening werd opengesteld te Wenen van 20 december 1988 tot 28 februari 1989, en vervolgens te New York tot 20 december 1989,
- gezien het VN-Verdrag tegen de grensoverschrijdende georganiseerde misdaad, dat op 15 november 2000 door de Algemene Vergadering werd aangenomen (resolutie nr. 55/25) en

¹ PB C 115 van 4.5.2010, blz. 1.

op 12 december 2000 ter ondertekening werd opengesteld te Palermo, en de bijbehorende protocollen,

- gezien het VN-Verdrag tegen corruptie (UNCAC), dat op 9 december 2003 ter ondertekening werd opengesteld te Merida,
- gezien het Verdrag inzake de strafrechtelijke bestrijding van corruptie en het Verdrag inzake de civielrechtelijke bestrijding van corruptie van de Raad van Europa, die respectievelijk op 27 januari en 4 november 1999 ter ondertekening zijn opengesteld te Straatsburg, en de resoluties (98) 7 en (99) 5 tot oprichting van de Groep van staten tegen corruptie (GRECO), die het Comité van ministers van de Raad van Europa respectievelijk op 5 mei 1998 en 1 mei 1999 heeft aangenomen,
- gezien de Akte van de Raad van 26 mei 1977 tot opstelling op basis van artikel K.3, lid 2, onder c), van het Verdrag betreffende de Europese Unie van de Overeenkomst ter bestrijding van corruptie waarbij ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de lidstaten van de Europese Unie betrokken zijn¹,
- gezien het Verdrag van de OESO inzake de bestrijding van omkoping van buitenlandse ambtenaren in internationale zakelijke transacties, dat op 17 december 1997 ter ondertekening opengesteld te Parijs, en latere aanvullingen,
- gezien het Verdrag van de Raad van Europa inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven en de financiering van terrorisme, dat op 16 mei 2005 ter ondertekening werd opengesteld te Warschau, en Resolutie (2010) 12 van het Comité van ministers van de Raad van Europa van 13 oktober 2010 betreffende het Reglement van het Comité van deskundigen inzake de evaluatie van maatregelen ter bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (MONEYVAL),
- gezien het strategisch concept voor de defensie en veiligheid van de leden van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie "Actief engagement, moderne defensie", dat op 19 en 20 november 2010 door de staatshoofden en regeringsleiders te Lissabon werd goedgekeurd,
- gezien de veertig aanbevelingen en de negen bijzondere aanbevelingen van de financiële actiegroep witwassen van geld FATF inzake de bestrijding van het witwassen van geld,
- gezien de werkzaamheden van het Bazels Comité voor het banktoezicht (BCBS),
- gezien de verslagen van het Bureau van de Verenigde Naties voor drugs- en misdaadbestrijding (UNODC) getiteld "De mondialisering van de misdaad: een beoordeling van de dreiging van grensoverschrijdende georganiseerde misdaad" (2010), "Raming van de illegale geldstromen afkomstig uit drugshandel en andere vormen van grensoverschrijdende georganiseerde misdaad" (2011) en "Volledige studie naar cybercriminaliteit" (2013),
- gezien Kaderbesluit 2008/841/JBZ van de Raad van 24 oktober 2008 ter bestrijding van georganiseerde criminaliteit²,
- gezien Kaderbesluit 2001/500/JBZ van de Raad van 26 juni 2001 inzake het witwassen van geld, de identificatie, opsporing, bevrozing, inbeslagneming en confiscatie van

¹ PB C 195 van 25.6.1997, blz. 1.

² PB L 300 van 11.11.2008, blz. 42.

hulpmiddelen en van opbrengsten van misdrijven¹, Kaderbesluit 2003/577/JBZ van de Raad van 22 juli 2003 inzake de tenuitvoerlegging in de Europese Unie van beslissingen tot bevrozing van voorwerpen of bewijsstukken², Kaderbesluit 2005/212/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, alsmede van de daarbij gebruikte hulpmiddelen en de door middel daarvan verkregen voorwerpen³, en Kaderbesluit 2006/783/JBZ van de Raad van 6 oktober 2006 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op beslissingen tot confiscatie⁴,

- gezien Besluit 2007/845/JBZ van de Raad van 6 december 2007 betreffende de samenwerking tussen de nationale bureaus voor de ontneming van vermogensbestanddelen op het gebied van de opsporing en de identificatie van opbrengsten van misdrijven of andere vermogensbestanddelen die hun oorsprong vinden in misdrijven⁵, en gezien het verslag van de Commissie (COM(2011)0176) op basis van artikel 8 van dat besluit,
- gezien Besluit 2009/426/JBZ van de Raad van 16 december 2008 inzake het versterken van Eurojust en tot wijziging van Besluit 2002/187/JBZ betreffende de oprichting van Eurojust teneinde de strijd tegen ernstige vormen van criminaliteit te versterken⁶,
- gezien Besluit 2009/371/JBZ van de Raad van 6 april 2009 tot oprichting van de Europese politiedienst (Europol)⁷,
- gezien Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad van 27 november 2008 over de bescherming van persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van de politieke en justitiële samenwerking in strafzaken⁸,
- gezien Kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten⁹, en de daarop volgende wijzigingen,
- gezien Kaderbesluit 2002/465/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 inzake gemeenschappelijke onderzoeksteams¹⁰, en het verslag van de Commissie over de juridische omzetting van dat kaderbesluit (COM(2004)0858),
- gezien Besluit 2009/902/JBZ van de Raad van 30 november 2009 betreffende de oprichting van een Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie (ENCP)¹¹,
- gezien Richtlijn 2011/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad¹², en

¹ PB L 182 van 5.7.2001, blz. 1.

² PB L 196 van 2.8.2003, blz. 45.

³ PB L 68 van 15.3.2005, blz. 49.

⁴ PB L 328 van 24.11.2006, blz. 59.

⁵ PB L 332 van 18.12.2007, blz. 103.

⁶ PB L 138 van 4.6.2009, blz. 14.

⁷ PB L 121 van 15.5.2009, blz. 37.

⁸ PB L 350 van 30.12.2008, blz. 60.

⁹ PB L 190 van 18.7.2002, blz. 1.

¹⁰ PB L 162 van 20.6.2002, blz. 1.

¹¹ PB L 321 van 8.12.2009, blz. 44.

¹² PB L 101 van 15.4.2011, blz. 1.

de mededeling van de Commissie "De EU-strategie voor de uitroeiing van mensenhandel 2012-2016" (COM(2012)0286),

- gezien Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme¹, en het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de toepassing van die richtlijn (COM(2012)0168),
- gezien Verordening (EG) nr. 1889/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 betreffende de controle van liquide middelen die de Gemeenschap binnenkomen of verlaten²,
- gezien Verordening (EG) nr. 1781/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2006 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie over de betaler³,
- gezien Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt tot wijziging van de Richtlijnen 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en 2006/48/EG, en tot intrekking van Richtlijn 97/5/EG⁴,
- gezien Kaderbesluit 2003/568/JBZ van de Raad van 22 juli 2003 inzake de bestrijding van corruptie in de privésector⁵ en het verslag van de Commissie aan de Raad op grond van artikel 9 van dat kaderbesluit (COM(2007)0328),
- gezien Richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten⁶, en Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten, en de daarop volgende wijzigingen⁷,
- gezien Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ⁸,
- gezien Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, en ter vervanging van Kaderbesluit 2004/68/JBZ van de Raad,
- gezien Verordening (EG) nr. 273/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 inzake drugsprecursoren⁹,

¹ PB L 309 van 25.11.2005, blz. 15.

² PB L 309 van 25.11.2005, blz. 9.

³ PB L 345 van 8.12.2006, blz. 1.

⁴ PB L 319 van 5.12.2007, blz. 1.

⁵ PB L 192 van 31.7.2003, blz. 54.

⁶ PB L 134 van 30.4.2004, blz. 1.

⁷ PB L 134 van 30.4.2004, blz. 114.

⁸ PB L 315 van 14.11.2012, blz. 57.

⁹ PB L 47 van 18.2.2004, blz. 1.

- gezien Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens,
- gezien het besluit van de Commissie van 28 september 2011 tot oprichting van een deskundigengroep voor corruptie¹,
- gezien het besluit van de Commissie van 14 februari 2012 tot oprichting van een deskundigengroep inzake beleidsbehoeften op het gebied van criminaliteitgegevens, en tot intrekking van Besluit 2006/581/CE²,
- gezien Aanbeveling 2007/425 van de Commissie van 13 juni 2007 betreffende maatregelen tot handhaving van Verordening (EG) nr. 338/97 van de Raad inzake de bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten door controle op het desbetreffende handelsverkeer³,

¹ PB C 286 van 30.9.2011, blz. 4.

² PB C 42 van 15.2.2012, blz. 2.

³ PB L 159 van 20.6.2007, blz. 45.

- gezien het initiatief van het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Republiek Estland, het Koninkrijk Spanje, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Slovenië en het Koninkrijk Zweden, voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken (2010/0817(COD)),
- gezien het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2012 betreffende de bevrozing en confiscatie van opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie (COM(2012)0085),
- gezien het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2011 betreffende het gunnen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten (COM(2011)0895) en het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2011 betreffende het gunnen van overheidsopdrachten (COM(2011)0896),
- gezien het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 5 februari 2013 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (COM(2013)0045),
- gezien het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad van 5 februari 2013 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie (COM(2013)0044),
- gezien het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad van 12 september 2012 betreffende het statuut en de financiering van Europese politieke partijen en Europese politieke stichtingen (COM(2012)0499),
- gezien het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad van 29 november 2012 tot wijziging van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 wat betreft de financiering van Europese politieke partijen (COM(2012)0712),
- gezien het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de strafrechtelijke bescherming van de euro en andere munten tegen valsemunterij, en ter vervanging van Kaderbesluit 2000/383/JBZ van de Raad (COM(2013)0042),
- gezien het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad over aanvallen op informatiesystemen, en tot intrekking van Kaderbesluit 2005/222/JBZ van de Raad (COM(2010)0517),
- gezien het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (COM(2012)0010),
- gezien het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (algemene verordening gegevensbescherming) (COM(2012)0011),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad "Actieplan ter versterking van de strijd tegen belastingfraude en belastingontduiking" (COM(2012)0722),

- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's "De totstandbrenging van een open en veilig Europa: de begroting voor binnenlandse zaken 2014-2020" (COM(2011)0749),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad "Eerste jaarverslag over de tenuitvoerlegging van de EU-interneveiligheidsstrategie" (COM(2011)0790),
- gezien het groenboek van de Commissie over schaduwbankieren (COM(2012)0102),
- gezien de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement "De aanpak van criminaliteit in het digitale tijdperk - Oprichting van een Europees Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit" (COM(2012)0140),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's "Een breed Europees kader voor onlinegokken" (COM(2012)0596),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Parlement en de Raad "Het meten van criminaliteit in de EU: Actieplan voor statistiek 2011-2015" (COM(2011)0713),
- gezien het verslag van de Commissie aan de Raad over de evaluatie van het Europees netwerk inzake criminaliteitspreventie (COM(2012)0717),
- gezien het verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de tenuitvoerlegging van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad van 23 juni 2008 inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit (het "Prüm-besluit") (COM(2012)732),
- gezien het groenboek van de Commissie "Naar een geïntegreerde Europese markt voor kaart-, internet- en mobiele betalingen" (COM(2011)0941),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over concrete manieren om de bestrijding van belastingfraude en belastingontduiking, ook in relatie tot derde landen, te versterken (COM(2012)0351),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's "Werken aan een strafrechtbeleid van de EU: de effectieve uitvoering van EU-beleid waarborgen door middel van strafrecht" (COM(2011)0573),
- gezien het verslag van de Commissie aan de Raad van 6 juni 2011 over de wijze van deelname van de Europese Unie aan de Groep van staten tegen corruptie van de Raad van Europa (GRECO), COM(2011)0307,
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad "Opbrengsten van georganiseerde criminaliteit: misdaad mag niet lonen" (COM(2008)0766),
- gezien de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over de rol van Eurojust en van het Europees justitieel netwerk bij de bestrijding van de georganiseerde criminaliteit en het terrorisme in de Europese Unie (COM(2007)0644),

- gezien de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement over het voorkomen en bestrijden van georganiseerde criminaliteit in de financiële sector (COM(2004)0262),
- gezien het werkdocument van de Commissie over de haalbaarheid van EU-wetgeving op het gebied van de bescherming van getuigen en personen die met justitie samenwerken (COM(2007)0693),
- gezien zijn aanbeveling aan de Europese Raad en de Raad over de strijd tegen de financiering van het terrorisme¹,
- gezien zijn resolutie van 8 maart 2011 over belastingen en ontwikkeling – samenwerking met ontwikkelingslanden met het oog op goed bestuur in belastingaangelegenheden²,
- gezien zijn resoluties van 15 september 2011 over de inspanningen van de EU ter bestrijding van corruptie³, van 25 oktober 2011 over georganiseerde criminaliteit in de Europese Unie⁴, van 22 mei 2012 over een EU-aanpak van het strafrecht⁵ en van 14 maart 2013 over wedstrijdmanipulatie en corruptie in de sport⁶,
- gezien zijn resolutie van 15 januari 2013 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende het bestuursprocesrecht van de Europese Unie⁷,
- gezien zijn resolutie van 21 mei 2013 over de strijd tegen belastingfraude, belastingontduiking en belastingparadijzen⁸,
- gezien zijn resolutie van 11 juni 2013 over georganiseerde misdaad, corruptie en het witwassen van geld: aanbevelingen inzake de benodigde acties en initiatieven (tussentijds verslag),
- gezien het rapport van Europol, Eurojust en Frontex over de interne veiligheid in de EU (2010),
- gezien het meerjarig strategisch plan van Eurojust voor de periode 2012-2014 en zijn jaarverslag 2011,
- gezien het door Europol opgestelde SOCTA-verslag (Serious and Organised Crime Threat Assessment) van maart 2013,
- gezien het door Europol in 2012 opgestelde verslag over de situatie met betrekking tot fraude met betaalkaarten in de Europese Unie,
- gezien het gezamenlijke verslag van het Europese Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving en Europol "EU Drug Markets Report - A Strategic Analysis" van januari 2013,

¹ Aangenomen teksten, P6_TA(2005)0222.

² Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0082.

³ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0388.

⁴ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0459.

⁵ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0208.

⁶ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0098.

⁷ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0004.

⁸ Aangenomen teksten, P7_TA(2013)0205.

- gezien advies nr. 4/2011 van 13 juni 2011 over de bescherming van gegevens met betrekking tot het voorkomen van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, dat werd goedgekeurd door de werkgroep opgericht op basis van artikel 29 van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de behandeling van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens¹,
- gezien de conclusies van de openbare hoorzittingen, de debatten over de werkdocumenten en het tussentijds verslag, de gedachtewisselingen met hooggeplaatste personen, alsook de resultaten van de door de Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen van het Parlement afgelegde delegatiebezoeken,
- gezien de bijdragen van hooggeplaatste deskundigen waarom de Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen speciaal had verzocht,
- gezien de antwoorden op de aan de nationale parlementen toegezonden vragenlijst met vragen naar hun rol en ervaringen met betrekking tot de strijd tegen georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen van geld, en gezien de resultaten van de op 7 mei 2013 te Brussel gehouden interparlementaire vergadering over hetzelfde onderwerp,
- gezien artikel 48 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen (A7-0000/2013),

Georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen

- A. overwegende dat de traditionele misdaadorganisaties hun invloedssfeer geleidelijk op internationale schaal hebben uitgebreid door in te spelen op de nieuwe kansen die hun geboden worden door de openstelling van de binnengrenzen van de Europese Unie, de economische globalisering en de nieuwe technologieën, en door met misdaadgroepen in andere landen allianties te smeden (zoals de Zuid-Amerikaanse drugskartels en de Russische maffia) voor de onderlinge verdeling van markten en invloedssferen; overwegende dat misdaadgroepen hun activiteiten steeds meer diversifiëren, waardoor steeds nauwere banden ontstaan tussen drugshandel, mensenhandel, hulpverlening bij illegale immigratie en wapenhandel;
- B. overwegende dat misdaadorganisaties hun opbrengsten en infiltratiecapaciteit sterk hebben kunnen verhogen omdat ze actief zijn geworden in een groot aantal, grotendeels onder overheidscontrole vallende sectoren; overwegende dat de georganiseerde misdaad steeds meer is gaan lijken op een sterk zakelijk georiënteerde mondiale speler die tegelijkertijd diverse soorten illegale - maar ook steeds meer legale - goederen en diensten kan leveren en daardoor een steeds sterker stempel drukt op de Europese en mondiale economie, een proces waarbij de kosten voor het bedrijfsleven worden becijferd op 670 miljard euro;
- C. overwegende dat de georganiseerde misdaad enorme winsten maakt met mensenhandel en met de illegale handel in en het smokkelen van menselijke organen, wapens, drugs en drugsprecursoren, **nucleaire, radiologische, biologische en chemische** stoffen,

¹ http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/docs/wpdocs/2011/wp186_en.pdf.

geneesmiddelen inclusief receptgeneesmiddelen, beschermde dier- en plantensoorten en delen ervan, tabak in ongeacht welke vorm, kunstwerken en diverse andere - vaak nagemaakte - producten; overwegende dat deze handel fiscale verliezen veroorzaakt voor de Europese Unie en de lidstaten, de consumenten en het bedrijfsleven schade toebrengt en daarnaast de verspreiding van andere vormen van georganiseerde misdaad gemakkelijker maakt;

- D. overwegende dat talloze misdaadorganisaties een op netwerken gebaseerde structuur hebben die wordt gekenmerkt door een hoge mate van flexibiliteit, mobiliteit, connectiviteit en interethniciteit alsmede door een sterke infiltratie- en camouflagecapaciteit; overwegende dat misdaadorganisaties elkaar steeds meer gaan steunen, zodat zij - mede dankzij hun nieuwe internationale structuren en de diversificatie van hun activiteiten - hun verschillen in termen van taal, etnische oorsprong en commerciële belangen kunnen overstijgen en gezamenlijke handelsactiviteiten kunnen ontwikkelen, en aldus hun kosten kunnen beperken en hun winsten in een tijd van mondiale economische crisis kunnen maximaliseren;
- E. overwegende dat er in de EU volgens SOCTA 2013 van Europol minstens 3 600 misdaadorganisaties actief zijn, dat 70% hiervan een in geografisch opzicht heterogene samenstelling en invloedssfeer heeft en dat meer dan 30% hiervan polycriminele activiteiten nastreeft;
- F. overwegende dat misdaadorganisaties kunnen profiteren van een grijze zone wat betreft collusie met andere partijen en voor bepaalde activiteiten allianties kunnen smeden met witteboordencriminelen (ondernemers, overheidsambtenaren op alle besluitvormingsniveaus, politici, banken, beroepsbeoefenaren, enzovoort), die op zich weliswaar geheel buiten de structuur van misdaadorganisaties staan, maar daar wel wederzijds lucratieve, zakelijke betrekkingen mee onderhouden;
- G. overwegende dat de economische crisis van de afgelopen jaren heeft geleid tot ingrijpende veranderingen in de belangengebieden van de georganiseerde misdaad, die snel de nieuwe kansen heeft weten te grijpen, en dat daardoor nieuwe golven van migranten zijn ontstaan, die hunkeren naar betere levens- en werkomstandigheden maar soms ook het slachtoffer worden van misdaadorganisaties die hen uitbuiten en als ongeschoolde krachten gebruiken;
- H. overwegende dat de Europese routes en met name de routes via de westelijke Balkanlanden een spilfunctie blijven vervullen in de handel in mensen, wapens, drugs (en drugsprecursoren), alsook in de witwasactiviteiten van een groot aantal in Europa actieve misdaadgroepen; overwegende dat de voor de Europese Unie bestemde heroïne binnenkomt via wisselende routes en dat Zuidoost-Europa hoe dan ook een van de belangrijkste knooppunten is, ook voor illegale immigratie;
- I. overwegende dat verschijnselen als mensenhandel en handel in menselijke organen, gedwongen prostitutie, slavernij of de inrichting van werkkampen vaak het werk zijn van grensoverschrijdende misdaadorganisaties; overwegende dat in het bijzonder mensenhandel opbrengsten genereert in de orde van grootte van 25 miljard euro per jaar en dat dit misdaadverschijnsel zich in alle landen van de EU voordoet;

- J. overwegende dat het totale aantal dwangarbeiders in de lidstaten op 880°000 wordt geraamd, van wie naar schatting 30% het slachtoffer is van seksuele uitbuiting en 70% van uitbuiting in de vorm van dwangarbeid overwegende dat de meeste slachtoffers vrouwen zijn;
- K. overwegende dat de illegale sigarettenhandel jaarlijks leidt tot een verlies voor de staatskas van ongeveer tien miljard euro; overwegende dat de jaarlijkse omzet van de wereldwijde handel in handvuurwapens wordt geraamd op 130 à 250 miljoen euro en dat er in Europa meer dan tien miljoen illegale wapens circuleren, die een ernstige bedreiging vormen voor de veiligheid van de burgers en voor de rechtshandhaving;
- L. overwegende dat misdaadorganisaties op frauduleuze wijze gebruik maakt van internet en aldus in staat zijn hun illegale handel in psychoactieve stoffen, vuurwapens, valse bankbiljetten, nagemaakte producten en met uitsterven bedreigde dier- en plantensoorten steeds verder uit te breiden en - met toenemend succes - te experimenteren met steeds nieuwe criminele activiteiten, waaruit blijkt hoe verschrikkelijk gemakkelijk zij zich aanpassen aan de moderne technologie;
- M. overwegende dat omkoping van overheidsambtenaren voor misdaadorganisaties vaak een middel is om illegale handel te bedrijven, daar zij onder meer op die manier in staat worden gesteld toegang te verkrijgen tot vertrouwelijke informatie, in het bezit te komen van valse documenten, openbare aanbestedingsprocedures naar hun hand te zetten, opbrengsten wit te wassen en zich te onttrekken aan het anti-misdaadoptreden van politie en justitie;
- N. overwegende dat de uit Midden- en Zuid-Amerika afkomstige cocaïne in Europa wordt afgezet via havens in Noord-Europa, op het Iberische schiereiland en in het Zwarte Zeegebied;
- O. overwegende dat er op de Europese markt in 2012 meer dan zeventig nieuwe psychoactieve stoffen zijn verschenen; overwegende dat de georganiseerde misdaad steeds vaker gebruikt maakt van illegale laboratoria in diverse gebieden van de Europese Unie om uit legale chemische stoffen eerst precursoren voor synthetische drugs en daarna deze drugs zelf te produceren;
- P. overwegende dat de overheidssector en de privésector nu steeds vaker met elkaar in aanraking komen en tot diverse vormen van integratie overgaan, en dat zich derhalve steeds vaker situaties voordien waarin belangenconflicten kunnen ontstaan;
- Q. overwegende dat de productiviteitskloof tussen de lidstaten de grootste vijand van de eurozone is; overwegende dat die kloof op middellange en lange termijn leidt tot een concurrentiekloof, die niet kan worden overbrugd met een devaluering van de munt en gepaard gaat met harde en politiek onhoudbare bezuinigingsprogramma's die erop zijn gericht een interne devaluatie te bewerkstelligen; overwegende dat door systemische corruptie in de overheidssector grote hinderpalen worden opgeworpen voor de efficiëntie, de directe buitenlandse investeringen en de innovatie en dat de goede werking van de monetaire unie hierdoor wordt belemmerd;

- R. overwegende dat er in de overheidssectoren van de EU minstens 20 miljoen gevallen van kleine corruptie bestaan en dat duidelijk is dat dit fenomeen ook een spillover-effect heeft op de overheidssectoren van de lidstaten (en de daarbij betrokken politici) die EU-middelen moeten beheren en andere financiële belangen moeten behartigen;

Bescherming van de burgers en de legale economie

- S. overwegende dat de veiligheid van burgers en consumenten, de bescherming van eerlijke ondernemingen, een vrij en correct concurrentiespel en de aan de Europese Unie en de lidstaten ten grondslag liggende democratische beginselen ernstig in het gedrang worden gebracht door de snelle verspreiding van georganiseerde misdaad, corruptie en witwaspraktijken; overwegende dat er op elk niveau krachtige politieke wil nodig is om deze verschijnselen een halt toe te roepen;
- T. overwegende dat de winsten uit illegale activiteiten volgens het Bureau van de Verenigde Naties voor drugs- en misdadbestrijding (UNODC) op wereldvlak circa 3,6% van het mondiale bbp bedragen en dat de witwasstromen momenteel over de hele wereld worden becijferd op ongeveer 2,7% van het mondiale bbp; overwegende dat volgens ramingen van de Commissie alleen al in de Europese Unie de kosten van corruptie jaarlijks 120 miljard euro, oftewel 1% van het bbp van de EU, bedragen; overwegende dat daardoor grote hoeveelheden middelen worden onttrokken aan de economische en sociale ontwikkeling, de staatskas en het welzijn van de burgers;
- U. overwegende dat de banden tussen misdaadorganisaties en terroristische groeperingen steeds nauwer worden; overwegende dat het daarbij niet alleen gaat om regelrechte structurele banden, maar onder meer ook om onderlinge dienstverlening en om andere vormen van materiële bijstand; overwegende dat die banden een ernstige bedreiging vormen voor de integriteit van de Europese Unie en de veiligheid van haar burgers;
- V. overwegende dat de complexe bureaucratistische procedures - en het hoge aantal nutteloze voorafgaande vergunningen - legale economische activiteiten ontmoedigen en corruptie van overheidsambtenaren aanwakkeren; overwegende dat grootschalige corruptie een ernstige bedreiging vormt voor de democratie, ongerechtvaardigde kosten veroorzaakt voor het bedrijfsleven en eerlijke concurrentie tussen de bedrijven in de weg staat; overwegende dat corruptie de economische ontwikkeling in gevaar kan brengen doordat middelen verkeerd worden besteed en dat dit met name ten koste gaat van de openbare dienstverlening en in het bijzonder van de sociale dienstverlening en het maatschappelijk welzijn;
- W. overwegende dat corruptie volgens 74% van de Europese burgers een van de grootste nationale en internationale problemen is¹ en dat omkopingsverschijnselen zich in alle geledingen van de maatschappij voordoen; overwegende dat corruptie bovendien het vertrouwen van de burgers in de democratische instellingen ondermijnt en afbreuk doet aan een efficiënte vrijwaring van de rechtsstaat door de gekozen regeringen, omdat

¹ Speciale Eurobarometer 374 inzake corruptie, februari 2012.

daardoor voorrechten en dus sociale ongelijkheid ontstaan; overwegende dat het wantrouwen jegens politici toeneemt in tijden van ernstige economische crisis;

- X. overwegende dat, zeker nu er een economische crisis heerst, gezonde bedrijven meer moeite hebben om toegang tot krediet te verkrijgen wegens de hogere kosten en de hogere garanties die banken vragen; overwegende dat bedrijven die in economische moeilijkheden verkeren, soms gedwongen zijn zich tot misdaadorganisaties te wenden om krediet voor investeringen te verkrijgen;
- Y. overwegende dat er steeds verfijndere vormen van witwassen zijn en daarbij bijvoorbeeld ook de illegale - en soms ook legale - gokcircuits betrokken zijn, met name in de context van sportwedstrijden; overwegende dat de georganiseerde misdaad eveneens vaak een spil is in machtfixing, die wordt beschouwd als een rendabele vorm van misdaad; overwegende dat legale kansspelen als ondernemersactiviteit moeten worden ondersteund op basis van het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel;
- Z. overwegende dat de georganiseerde misdaad vaak persoonsgegevens die op frauduleuze wijze en soms online verkregen zijn, gebruikt om valse documenten te maken of echte documenten te vervalsen en op die manier andere strafbare feiten te plegen; overwegende dat volgens een onderzoek van de Commissie¹, 8% van de internetgebruikers in de Europese Unie het slachtoffer is geworden van identiteitsdiefstal of daar hoe dan ook ervaring mee heeft opgedaan, en dat 12% het slachtoffer is geworden van de een of andere vorm van onlinefraude;
- AA. overwegende dat de georganiseerde misdaad zich steeds vaker bezighoudt met de namaak van de meest uiteenlopende producten, van luxegoederen tot goederen voor dagelijks gebruik; overwegende dat hierdoor ernstige risico's ontstaan voor de gezondheid van de consumenten, de veiligheid op de werkplek in gevaar wordt gebracht, de betrokken bedrijven schade wordt berokkend en enorme verliezen ontstaan voor de staatskas; overwegende dat namaak in de samenleving soms wordt geaccepteerd, omdat men denkt dat namaak geen echte slachtoffers maakt, en dat het risico voor de betrokken misdaadorganisaties dat zij worden betrapt, daardoor wel kleiner wordt;
- AB. overwegende dat de Europese Unie door btw-fraude inkomsten voor een bedrag van 100 miljard euro per jaar misloopt;

De behoefte aan een gemeenschappelijke Europese aanpak

- AC. overwegende dat de misdaadorganisaties alles in huis hebben om munt te slaan uit het vrije verkeer van personen, goederen, diensten en kapitaal in de Europese Unie en uit de verschillen tussen de wetgevingen en de rechtstradities in de lidstaten; overwegende dat belastingparadijzen en landen met een laks belastingbeleid een essentiële rol spelen in het witwassen van illegale opbrengsten;
- AD. overwegende dat er op Europees niveau al inspanningen zijn ondernomen om tot een evenwichtig wettelijk en juridisch kader inzake georganiseerde misdaad, corruptie en

¹ Zie Speciale Eurobarometer 390 inzake cyberveiligheid, juli 2012

witwassen te komen; overwegende dat er evenwel nieuwe acties nodig zijn om aan die veelvormige verschijnselen het hoofd te bieden;

AE. overwegende dat de nationale wetgevers in de strijd tegen de georganiseerde misdaad snel en efficiënt moeten kunnen reageren op veranderde structuren en nieuwe vormen van criminaliteit en dat alle lidstaten, met name sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon, een Unie moeten garanderen die niet alleen voor vrijheid, maar ook veiligheid en rechtvaardigheid staat;

AF. overwegende dat de bescherming van de financiële belangen van de EU en van de euro prioriteit moet krijgen; overwegende dat met het oog daarop paal en perk moet worden gesteld aan het om zich heen grijpende fenomeen van misdaadorganisaties die zich wederrechtelijk Europese gelden toe-eigenen (via de zogenaamde communautaire fraude), en die de euro vervalsen;

AG. overwegende dat wederzijdse erkenning wordt beschouwd als een grondbeginsel van de justitiële samenwerking in burgerlijke en strafzaken tussen de lidstaten van de EU;

Naar een homogener en coherenter wetgevingskader

1. herhaalt de standpunten uit zijn met de resolutie van 11 juni 2013 aangenomen tussentijds verslag en wil deze met onderhavige resolutie bevestigen en aanvullen, ook met betrekking tot hetgeen hierin niet uitdrukkelijk is opgenomen;
2. verzoekt alle lidstaten met klem om onverwijld alle bestaande Europese en internationale wetgevingsinstrumenten inzake georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen om te zetten in hun nationale wetgeving;
3. vraagt de Commissie om een Europees actieplan tegen georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen te lanceren en daarin wetgevingsmaatregelen en positieve acties voor een efficiënte bestrijding van deze criminele verschijnselen op te nemen;
4. verzoekt de Commissie nogmaals om gemeenschappelijke normen van rechtspleging voor te stellen en aldus de integratie en samenwerking tussen de lidstaten te versterken; verzoekt de Commissie in het bijzonder om, op basis van een evaluatieverslag over de uitvoering van het kaderbesluit inzake de bestrijding van georganiseerde criminaliteit en voortbouwend op de meest geavanceerde wetgeving van de lidstaten, met een wetgevingsvoorstel te komen tot vaststelling van een gemeenschappelijke definitie van georganiseerde misdaad, waarin onder andere deelname aan een maffiose organisatie als een misdrijf wordt gedefinieerd en waarin duidelijk wordt aangegeven dat dergelijke criminele groeperingen bedrijfsgeoriënteerd te werk gaan en intimidatie als machtsmiddel gebruiken; verzoekt de Commissie tevens om rekening te houden met artikel 2 (a) van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen grensoverschrijdende georganiseerde misdaad;
5. benadrukt dat de EU-bepalingen op het gebied van het materieel strafrecht de grondrechten en de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid, alsook de standpunten die het Parlement heeft bepleit in zijn resolutie van 22 mei 2012 over een EU-aanpak van het strafrecht, in acht dienen te nemen;

6. verzoekt de Commissie om een alomvattend en samenhangend anticorruptiebeleid op te zetten; pleit ervoor dat de Commissie bij de opstelling van haar verslag over het optreden van de lidstaten tegen corruptie ingaat op alle vormen van corruptie in zowel de publieke als de private sfeer, waaronder ook non-profitorganisaties vallen, en daarbij aandacht besteedt aan de beste nationale bestrijdingspraktijken; pleit er tevens voor dat de Commissie per land met een uitgebreid overzicht komt van de gebieden die kwetsbaar zijn voor corruptie; verzoekt de Commissie regelmatig aan het Europees Parlement verslag uit te brengen over de door de lidstaten getroffen maatregelen en de bestaande Europese wetgeving waar nodig aan te passen;
7. verzoekt de Commissie om in haar in 2013 in te dienen voorstel tot harmonisatie van de strafrechtelijke bepalingen inzake het witwassen van geld een gemeenschappelijke definitie van het delict "self laundering" op te nemen op basis van de beste praktijken van de lidstaten en delicten die als ernstig dienen te worden beschouwd, omdat zij de plegers wellicht winst opleveren, als basisdelicten in ogenschouw te nemen;
8. onderstreept dat een effectief wetgevingskader naar behoren rekening dient te houden met de wisselwerking tussen de bepalingen ter bestrijding van witwaspraktijken en het grondrecht op bescherming van persoonsgegevens, zodat witwaspraktijken kunnen worden aangepakt zonder afbreuk te doen aan de gevestigde normen voor gegevensbescherming; is wat dit betreft ingenomen met het door Europol gebruikte systeem voor gegevensbescherming;
9. beveelt de lidstaten aan om, in samenwerking met de Commissie en het Europees Parlement en met de steun van Europol, Eurojust en het Bureau voor de grondrechten, zo uniform en consistent mogelijke EU-indicatoren op te stellen om op zijn minst de omvang en de kosten te bepalen van in de EU voorkomende georganiseerde vormen van criminaliteit, corruptie en witwaspraktijken, alsook de maatschappelijke schade die zij veroorzaken;
10. wijst met nadruk op de noodzaak van volledige toepassing van de bestaande instrumenten voor wederzijdse erkenning en van Europese wetgeving die waarborgt dat veroordelingen en beslissingen tot confiscatie op het grondgebied van een andere lidstaat dan die waar de beslissing genomen is, onverwijld ten uitvoer worden gelegd; is van mening dat de wederzijdse rechtsbijstand en de wederzijdse toelaatbaarheid van bewijs tussen de lidstaten moeten worden verbeterd; benadrukt het belang van het systeem van rogatoire commissies;
11. verzoekt de lidstaten en de Commissie om de gemeenschappelijke inspanningen voort te zetten met het oog op de afsluiting van de onderhandelingen over het voorstel voor een richtlijn betreffende het Europees onderzoeksbevel in strafzaken, waarmee het grensoverschrijdend vergaren van bewijsstukken zal worden vergemakkelijkt en zodoende een belangrijke stap zal worden gezet in de richting van een gemeenschappelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en recht;

De georganiseerde misdaad een halt toeroepen door opbrengsten en vermogensbestanddelen te confisqueren

12. verzoekt de lidstaten om op basis van de meest geavanceerde nationale wetgevingen modellen voor de civielrechtelijke verbeurdverklaring van vermogensbestanddelen te introduceren in gevallen waarin met een voldoende mate van waarschijnlijkheid en onder voorbehoud van rechterlijke instemming kan worden vastgesteld dat vermogensbestanddelen middels criminele activiteiten zijn verkregen dan wel voor criminele activiteiten worden gebruikt;
13. is van mening dat er instrumenten kunnen worden ontwikkeld voor preventieve confiscatie enkel op basis van een rechterlijke uitspraak, die in overeenstemming zijn met de nationale grondwettelijke garanties en geen afbreuk doen aan het eigendomsrecht en het recht op verweer;
14. spoort de lidstaten aan hergebruik te bevorderen van geconfisqueerde vermogensbestanddelen voor sociale doeleinden maar ook voor de financiering van misdaadbestrijding, om te beginnen op lokaal niveau, en stelt voor middelen beschikbaar te stellen ter financiering van bewarende maatregelen om vermogensbestanddelen voor aantasting te vrijwaren;
15. pleit ervoor dat marktdeelnemers die bij onherroepelijk vonnis zijn veroordeeld wegens deelname aan een criminele organisatie, witwassen van geld, financiering van terrorisme, uitbuiting van mensen en kinderarbeid, corruptie of andere ernstige strafbare feiten tegen de overheid, wanneer deze leiden tot een verlies aan belastinginkomsten of tot maatschappelijke schade, dan wel wegens andere vormen van bijzonder zware criminaliteit met een grensoverschrijdende dimensie als bedoeld in artikel 83, lid 1 VWEU (zgn. "Euromisdrijven"), gedurende ten minste vijf jaar van deelname aan een openbare aanbesteding waar ook in EU worden uitgesloten, en dat deze maatregel ook wordt toegepast wanneer de uitsluitingsgronden zich voordoen in de loop van de aanbestedingsprocedure;
16. is van mening dat de procedures voor overheidsopdrachten moeten zijn gebaseerd op het legaliteitsbeginsel en dat in dat verband bovendien het criterium van de economisch meest voordelige inschrijving nader moet worden gedefinieerd teneinde transparantie te waarborgen (hetgeen ook impliceert dat elektronische aanbestedingen moeten worden uitgeschreven) en teneinde fraude, corruptie en andere ernstige onregelmatigheden te voorkomen;
17. vraagt de lidstaten om risico's op criminele infiltratie en corruptie bij overheidsopdrachten te voorkomen door de van de gunning uitgesloten ondernemingen toegang tot justitie te verzekeren en daarbij in het bijzonder de procedures in hogere voorziening te vereenvoudigen en de kosten voor de instelling van een beroep redelijk te houden door onder meer de niet objectief te rechtvaardigen fiscale rechten af te schaffen;
18. is van mening dat justitie en politie met het oog op de bestrijding van de georganiseerde misdaad bij hun optreden niet alleen gebruik moeten maken van Eurojust en Europol, maar ook van overeenkomsten met bedrijven in de sectoren vervoer en logistiek, chemiebedrijven, internetproviders, banken en financiële dienstverleners in zowel EU- als

niet-EU-landen, zij het dan met inachtneming, in voorkomend geval, van de geheimhoudingsplicht;

19. verzoekt de Commissie, de lidstaten en het bedrijfsleven praktische stappen te ondernemen om de traceerbaarheid van producten - door bijvoorbeeld de land van herkomstetikettering van agroalimentaire producten, CIP-beproevingstempels voor vuurwapens of digitale codes voor de fiscale identificatie van sigaretten, alcoholische dranken en receptgeneesmiddelen - te verbeteren teneinde namaak tegen te gaan, de misdaadorganisaties een belangrijke bron van inkomsten te ontnemen en de gezondheid van de consumenten te beschermen; betreurt het dat de lidstaten de traceerbaarheid bij de modernisering van het douanewetboek van de Unie niet hebben willen opnemen;
20. verzoekt de Commissie en de lidstaten nauwer samen te werken op maritiem gebied om de strijd aan te binden met mensenhandel en de aanvoer van drugs en illegale of namaakproducten; onderkent dat aan grensbeheer ook migratieaspecten zijn verbonden die te maken hebben met de grondrechten van migranten, waaronder eventueel ook het recht op asiel, alsmede met de bescherming van en het verlenen van bijstand aan slachtoffers van mensenhandel of dwangarbeid, met name minderjarigen;
21. wijst met bezorgdheid op de substantiële link die in toenemende mate door de gerechtelijke autoriteiten en de politie wordt gelegd tussen georganiseerde misdaad en terrorisme; veroordeelt de financiering van de activiteiten van terroristische groeperingen met opbrengsten uit de illegale internationale handel en verzoekt de lidstaten strengere maatregelen te nemen om deze activiteiten te bestrijden;
22. pleit voor gezamenlijke opleiding van deskundigen op het gebied van antimisdaad- en antiterrorisme-analyse, mede met het oog op de oprichting van gemeenschappelijke, ten minste op nationaal niveau opererende taskforces en op de inzet van gemeenschappelijke onderzoeksteams op Europees niveau;
23. stelt met bezorgdheid vast dat de georganiseerde misdaad door het plegen van internetfraude zich reeds toegang weet te verschaffen tot een groot aantal potentiële slachtoffers en daarbij met name gebruik maakt van de sociale netwerken, ongevraagde emails ("spamming"), phishing websites en onlineveilingen;

Versterking van de Europese en internationale justitiële en politieke samenwerking

24. onderstreept hoe belangrijk het is de samenwerking te versterken en de transparantie te vergroten middels de ontwikkeling van doeltreffende gegevensuitwisseling tussen justitiële en politieke autoriteiten in de lidstaten, Europol, Eurojust, OLAF en ENISA en met de overeenkomstige autoriteiten van de derde landen – en met name van de dicht bij de EU gelegen landen – om de systemen van bewijsvergaring te verbeteren en te zorgen voor een doeltreffende verwerking en uitwisseling van informatie en gegevens die nuttig zijn voor het onderzoek naar misdrijven, waaronder misdrijven die de financiële belangen van de EU schaden, met volledige inachtneming van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid en van de grondrechten van de EU;

25. verzoekt de Commissie om te overwegen in de associatie- en handelsovereenkomsten met derde landen specifieke clausules op te nemen voor samenwerking bij de bestrijding van de illegale handel door de georganiseerde misdaad en van witwaspraktijken; wijst op het gebrek aan internationale samenwerking, in het bijzonder met derde landen en vooral met aangrenzende transit- of oorsprongslanden; erkent de noodzaak van krachtig diplomatiek optreden om voornoemde landen ertoe aan te sporen samenwerkingsovereenkomsten te sluiten of zich te conformeren aan de ondertekende overeenkomsten;
26. verzoekt de lidstaten en de Commissie om de rol van rechters, openbare aanklagers en verbindingsofficieren te versterken en om voor opleidingen voor justitiepersoneel te zorgen, zodat zij alle vormen van georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen, waaronder cybercriminaliteit, kunnen aanpakken, met name door gebruik te maken van Cefpol en het Europees netwerk voor justitiële opleiding en onder volledige gebruikmaking van de financiële instrumenten zoals het Fonds voor interne veiligheid voor politie samenwerking of het Hercules III-programma; pleit ervoor om bij de opleiding van politiepersoneel en rechters het onderricht in vreemde talen te bevorderen om de transnationale samenwerking te vergemakkelijken en dringt aan op de bevordering van een Europees programma voor uitwisseling van goede praktijken en voor opleiding van rechters, openbare aanklagers en politiepersoneel;
27. roept de lidstaten ertoe op strategieën te ontwikkelen die hun inlichtingendiensten in staat stellen hun onderlinge informatie-uitwisseling te bevorderen en de noodzakelijke analyses te verrichten voor het opsporen van nieuwe trends op het stuk van de georganiseerde misdaad;
28. is van mening dat de mondialisering van de georganiseerde criminaliteit noopt tot nauwere samenwerking tussen de lidstaten op zowel EU- als internationaal niveau; dringt met het oog op de bestrijding van georganiseerde misdaad, corruptie en witwaspraktijken aan op een nauwere interactie tussen de EU, de VN, de OESO en de Raad van Europa; steunt de inspanningen van de FATF om antiwitwasbeleid te bevorderen; roept de Commissie ertoe op de lidstaten effectief te ondersteunen bij hun inspanningen om de georganiseerde misdaad te bestrijden en pleit voor toetreding van de EU als vast lid tot GRECO;
29. erkent dat het noodzakelijk is onverwijld een Europees actieplan voor de bestrijding van cybercriminaliteit ten uitvoer te leggen teneinde met ondersteuning van het Europees Centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit (EC3) een grotere internationale samenwerking tot stand te kunnen brengen en de burgers (met name de meest kwetsbare burgers), het bedrijfsleven en de overheden een hoog niveau van veiligheid te kunnen waarborgen zonder inbreuk te plegen op de vrijheid van informatie en het recht op bescherming van persoonsgegevens;

Naar een efficiënt en corruptiebestendig openbaar bestuur

30. is van mening dat een slecht georganiseerd bureaucratisch apparaat en complexe procedures niet alleen ten koste dreigen te gaan van de effectiviteit van het overheidsbestuur en het welzijn van de burgers, maar ook de inzichtelijkheid van de

besluitvorming ondermijnen, de burgers en bedrijven in hun legitieme verwachtingen teleurstellen en aldus een vruchtbare voedingsbodem voor corruptie vormen;

31. benadrukt dat bekleders van hoge ambten of bijzonder welgestelde personen met al hun voorrechten en immuniteiten adequaat moeten worden gecontroleerd, onder meer door de fiscus; bepleit met name dat bekleders van een openbaar ambt verplicht worden een verklaring omtrent hun activiteiten, inkomens, verplichtingen en belangen af te leggen;
32. pleit ervoor de transparantiemechanismen en de mechanismen voor bureaucratieafbouw binnen de overheid en de andere openbare instanties te versterken door burgers het recht te waarborgen op toegang tot documenten (tot met name documenten op het bijzonder gevoelige terrein van de overheidsaanbestedingen); dringt erop aan een cultuur van legaliteit en integriteit in zowel de overheids- als de particuliere sector te bevorderen door onder meer te voorzien in een programma voor effectieve bescherming van klokkenluiders;
33. dringt erop aan de voor geheime operaties beschikbare middelen te besteden met inachtneming van het rechtsstaatbeginsel en onverminderd de toepassing van de mechanismen voor democratische controle en de nationale wetgeving, teneinde corruptie in de overheidssector beter te kunnen ontmaskeren;
34. pleit voor de invoering van een duidelijke en evenwichtige regelgeving en voor de daarmee verband houdende - en in een gedragscode nader te specificeren - handavings- en controlemechanismen om een stokje te kunnen steken voor zogenaamde "personeelscarrouzels" of "doorschuifcarrières" en ervoor te zorgen dat overheidsambtenaren die posten met bepaalde bestuurlijke of financiële verantwoordelijkheid bekleden, niet meer vóór het verstrijken van een bepaalde periode na hun vertrek naar de particuliere sector kunnen verhuizen wanneer er een belangenconflict met hun eerder beklede publieke functie dreigt te ontstaan; is daarnaast van mening dat wanneer er zich belangenconflicten dreigen voor te doen, soortgelijke beperkingen ook dienen te gelden voor personen die van de particuliere naar de overheidssector willen overstappen;

Naar een verantwoordelijker beleid

35. wijst erop dat de politieke partijen verantwoordelijk zijn voor de voordracht van hun kandidaten en in het bijzonder voor de opstelling van kieslijsten op alle niveaus; dringt erop aan dat het hun plicht is de kandidaten op hun kwaliteit te beoordelen door middel van onder meer een strikte door de kandidaten na te leven gedragscode die naast gedragsregels ook duidelijke en transparante bepalingen over schenkingen aan politieke partijen bevat;
36. onderschrijft het beginsel dat personen die middels een onherroepelijk vonnis zijn veroordeeld wegens medeplichtigheid aan georganiseerde misdrijven, witwaspraktijken, corruptie of andere ernstige economische of financiële delicten, niet gekozen kunnen worden tot lid van het Europees Parlement en niet in aanmerking kunnen komen voor een dienstbetrekking bij andere instellingen of organen van de EU; dringt erop aan dat deze beperkingen, met inachtneming van het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel,

worden toegepast op alle aan verkiezing onderworpen ambten, en om te beginnen op het mandaat van nationaal parlementslid;

37. pleit ervoor dat de lidstaten als onderdeel van het sanctiestelsel gronden vaststellen waarop personen die onherroepelijk veroordeeld zijn voor corruptie, onverkiesbaar worden verklaard (de zogenaamde niet-verkiesbaarheid); is van mening dat deze sanctie ten minste vijf jaar van kracht moet blijven en dat het bovendien gedurende dezelfde termijn onmogelijk moet zijn om een regeringsfunctie te vervullen op ongeacht welk niveau;
38. pleit er daarnaast voor dat de lidstaten vaststellen in welke gevallen personen die onherroepelijk zijn veroordeeld wegens delicten die te maken hebben met georganiseerde criminaliteit, corruptie of witwaspraktijken, gedwongen zijn hun politieke ambt dan wel hun leidinggevende of bestuurlijke functie neer te leggen;
39. dringt erop aan de transparantie met betrekking tot de budgetten van politieke partijen te vergroten, onder meer door de verplichtingen inzake het bijhouden van een boekhouding van alle ontvangsten en uitgaven te verscherpen; pleit ervoor de overheidsfinanciering en de financiering uit particuliere bronnen van politieke partijen beter te controleren om misbruik en verspilling tegen te gaan, en aldus het afleggen van verantwoording door de politieke partijen en hun donateurs te waarborgen;
40. verzoekt de lidstaten het kopen van stemmen te bestraffen, met name gelet op de verwachting dat het voordeel dat in ruil voor de stem wordt gegeven, niet alleen kan bestaan uit geld, maar ook andere vormen kan aannemen, waaronder immateriële voordelen en voordelen voor derden die niet rechtstreeks betrokken zijn bij de onwettige overeenkomst; pleit ervoor deze praktijk te verbieden als zijnde een onwettige praktijk die het democratiebeginsel aantast, ongeacht of bewijs is geleverd van intimidatie;

Naar een geloofwaardiger strafrecht

41. pleit ervoor dat de lidstaten effectieve, goed functionerende, verantwoorde en evenwichtige strafrechtssystemen opzetten die tevens, overeenkomstig het Europees Handvest van de grondrechten, de rechten van verdediging kunnen garanderen; pleit er tevens voor dat op Europees niveau een toezichtmechanisme wordt ingevoerd dat de doeltreffendheid van de strafrechtstelsels in de strijd tegen corruptie beoordeelt en ervoor zorgt dat regelmatig evaluaties worden uitgevoerd en aanbevelingen worden gepubliceerd;
42. is van mening dat het vraagstuk van de verschillen in verjaringstermijnen tussen de lidstaten in de maatregelen tot onderlinge toenadering van de wetgeving inzake corruptie moet worden aangepakt, zodat zowel rekening kan worden gehouden met de belangen van de verdediging als met de behoeften inzake strafzekerheid, en pleit ervoor dat deze verjaringstermijnen worden afgestemd op de procedurestadia of op het niveau van de rechtbank, zodat een misdrijf alleen kan verjaren indien de bewuste fasen of stappen niet binnen een redelijk tijdsbestek zijn voltooid; is tevens van mening dat corruptiedelicten, met inachtneming van het evenredigheids- en het rechtsstaatsbeginsel, niet mogen verjaren zolang de strafrechtelijke procedure nog loopt;

43. is van mening dat de bestrijding van de georganiseerde misdaad moet zijn gebaseerd op een combinatie van effectieve en afschrikkende mechanismen voor de confiscatie van uit misdaad verkregen vermogensbestanddelen, op maatregelen die moeten waarborgen dat degenen die zich bewust aan politieonderzoek onttrekken (de zogenaamde voortvluchtigen), voor het gerecht worden gebracht en op maatregelen om, met inachtneming van de grondrechten van gedetineerden, te beletten dat maffiakopstukken hun organisatie vanuit de gevangenis blijven leiden en hun leden bevelen blijven geven;
44. spoort de lidstaten ertoe aan sancties in te stellen in de vorm van zowel vrijheidsstraffen als hoge boetes voor alle ernstige delicten die de gezondheid en de veiligheid van de burgers schade berokkenen; benadrukt echter het belang van preventie van georganiseerde misdaad; dringt er bij de lidstaten op aan straffen in te voeren als alternatief voor gevangenisstraffen, zoals boetes of taakstraffen, voor zover deze zijn toegestaan en met inachtneming van alle omstandigheden, in het bijzonder het niet-ernstige karakter van het delict of de slechts marginale rol van de aangeklaagde;

Naar een gezonder ondernemersklimaat

45. dringt er bij het bedrijfsleven op aan om door middel van gedragscodes zelfregulering te betrachten, transparantie te verzekeren en oversightprocedures in te voeren, onder andere in de vorm van interne en externe audits en voor het publiek toegankelijke registers van binnen de instellingen opererende lobbyisten, teneinde met name corruptie, collusie en belangenconflicten tussen de overheids- en de particuliere sector tegen te gaan en oneerlijke concurrentie te voorkomen;
46. dringt aan op het aanleggen van lijsten van bij overheidsinstanties geaccrediteerde bedrijven en van bedrijven die van deze lijsten moeten worden uitgesloten; is van mening dat laatstgenoemde lijst van toepassing moet zijn op ondernemingen waarvan is gebleken dat zij ernstig tekort zijn geschoten wat betreft hun contractuele verplichtingen, of wanneer er in de lidstaten of op EU-niveau sprake is van een belangenconflict;
47. verzoekt de lidstaten de rol van de kamers van koophandel te versterken bij het voorkomen, melden en bestrijden van de meest voorkomende witwasrisico's in de zakenwereld, en volledige uitvoering te geven aan het actieplan ter opvoering van de strijd tegen belastingfraude en belastingontduiking; dringt aan op harmonisatie van de belastingen op ondernemingen als instrument in de strijd tegen deze verschijnselen en tegen witwassen en pleit in die zin voor een homogene fiscale behandeling in alle lidstaten;

Naar een transparanter bancaire en beroepenstelsel

48. dringt aan op nauwere samenwerking met en meer transparantie in het bankwezen en bij de beroepsbeoefenaren – waaronder ook de financiële sector en het accountantswezen – in alle lidstaten en derde landen, teneinde met name te bepalen met behulp van welke IT-hulpmiddelen, wetgeving, bestuurlijke en boekhoudmaatregelen geldstromen kunnen worden getraceerd, criminele activiteiten kunnen worden opgespoord en procedures kunnen worden vastgesteld voor het melden van eventuele delicten;

49. verzoekt de Commissie en de andere toezichhoudende autoriteiten te voorzien in verplichtingen met betrekking tot klantenonderzoek (de zogenaamde "customer due diligence") en in toetsing van de relevante risicoprofielen door banken, verzekeringsmaatschappijen en kredietinstellingen, teneinde te waarborgen dat de in de lidstaten gevestigde vennootschappen of juridische entiteiten ook van de zijde van belastingparadijzen accurate en actuele informatie over hun uiteindelijke begunstigden (de zogenaamde "beneficial owners") verkrijgen en dat ondernemingsregisters regelmatig worden bijgewerkt en aan kwaliteitscontrole worden onderworpen; is van mening dat het inzichtelijk maken van gegevens – ook middels publicatie per land van de registers van de reële eigenaars en via grensoverschrijdende samenwerking – kan bijdragen aan de bestrijding van verschijnselen zoals witwaspraktijken, financiering van terrorisme, belastingfraude en belastingontwijking;
50. pleit voor een correcte evaluatie van de risico's die zijn verbonden aan nieuwe bank- en financiële producten indien anonimiteit of verhandeling op afstand is toegestaan; dringt daarnaast aan op een gemeenschappelijke definitie van belastingparadijzen, aangezien deze vaak door criminele organisaties worden gebruikt via particuliere bedrijven of banken waarvan de uiteindelijke gerechtigde moeilijk te achterhalen is;
51. is van mening dat een ondoordringbaar bankgeheim illegale winsten afkomstig van corruptie, witwassen en georganiseerde misdaad kan verhullen; pleit daarom voor afschaffing hiervan;

Waarom misdaad niet loont

52. nodigt alle betrokken publieke en particuliere partijen uit om resoluut de strijd aan te binden met het witwassen van geld; dringt aan op volledige naleving van de antiwitwasverplichtingen door beroepsbeoefenaren en op de bevordering van mechanismen voor de melding van verdachte transacties en van gedragscodes met de betrokkenheid van de beroepsorganisaties en -verenigingen;
53. verzoekt de derde landen en met name de landen die lid zijn van de Raad van Europa of waarvan het grondgebied hoe dan op het Europees vasteland ligt, om efficiënte antiwitwassystemen in te voeren;
54. wijst op de essentiële rol die de eenheden voor financiële informatie spelen bij het waarborgen van een effectieve strijd tegen witwaspraktijken; vraagt dat hun bevoegdheden worden vergroot en geharmoniseerd en dat de mechanismen voor hun onderlinge samenwerking worden verbeterd;
55. pleit voor maatregelen om gokkers stelselmatig te identificeren en te controleren, om het gebruik van anonieme betaalmiddelen voor de financiering van onlinekansspelen te verbieden en om anonimiteit bij onlinegokken onmogelijk te maken door de hostservers identificeerbaar te maken en IT-systemen te ontwikkelen waarmee alle geldbewegingen die bij online- of offlinespelen plaatsvinden volledig traceerbaar worden gemaakt;
56. verzoekt de Commissie een voorstel te doen voor een adequaat wetgevingskader ter bestrijding van witwaspraktijken in de goksector, met name voor gokken bij

sportweddenschappen, en daarin ook te voorzien in nieuwe delicten zoals matchfixinggerelateerd gokken en in voldoende strenge sancties en controlemechanismen, waarbij ook sportfederaties, sportbonden, online- en offline gokexploitanten en waar nodig de nationale overheden zijn betrokken;

57. dringt er bij sportorganisaties op aan een gedragscode voor alle personeelsleden op te stellen waarin sprake is van een ondubbelzinnig verbod op het manipuleren van wedstrijden voor weddenschaps- of andere doeleinden, van een gokverbod op eigen wedstrijden en van de verplichting om informatie omtrent matchfixingactiviteiten te melden, en dringt erop aan dit alles gepaard te doen gaan met een adequaat mechanisme ter bescherming van klokkenluiders;
58. pleit ervoor om met betrekking tot witwaspraktijken een EU-brede superviserende rol toe te bedelen aan de Europese Bankautoriteit, de Europese Autoriteit voor effecten en markten en de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme, vooral ook met het oog op de invoering van een echte Europese bankenunie die in staat is een effectieve bijdrage te leveren aan de bestrijding van corruptie en witwassen;
59. dringt aan op de vaststelling van minimumnormen voor goed bestuur op belastinggebied, met name door middel van gezamenlijke initiatieven van de lidstaten inzake hun betrekkingen met als belastingparadijzen aangemerkte grondgebieden, teneinde onder meer toegang te krijgen tot informatie over de eigenaars van eventueel aldaar gevestigde brievenbusmaatschappijen;
60. verzoekt de bevoegde autoriteiten van de lidstaten niet uit het oog te verliezen dat ook activiteiten met een ogenschijnlijk zuiver lokale impact, zoals autodiefstal, diefstal van landbouwmachines en bedrijfsvoertuigen, diefstal met braak, gewapende overvallen, diefstal van koper en andere industriemetalen en diefstal van lading uit zware vrachtwagens, soms kunnen worden toegeschreven aan grensoverschrijdende georganiseerde misdaad en worden verricht om andere, ernstigere strafbare feiten te kunnen plegen;
61. betreurt de verschillen tussen de wetgeving van de lidstaten op het gebied van de namaak van de euro, en pleit voor een spoedige aanneming van het voorstel voor een richtlijn van de Commissie van februari 2013 inzake de strafrechtelijke bescherming van de euro en andere munten tegen valsemunterij; verzoekt alle betrokken publieke en particuliere partijen op het niveau van zowel de EU als de lidstaten om gezamenlijke inspanningen te ondernemen voor een effectieve bestrijding van dit verschijnsel;

Nieuwe technologieën in de bestrijding van georganiseerde criminaliteit

62. is van mening dat de Europese aardobservatiesatellietsystemen behulpzaam kunnen zijn bij de detectie van de routes van schepen die illegale vervoersoperaties verrichten of illegale goederen lossen of overladen; verzoekt de justitiële autoriteiten derhalve op dit terrein intensiever gebruik te maken van nieuwe technologieën, met inbegrip van satellietbeelden, waarmee kan worden bijgedragen aan de bestrijding van verschijnselen van georganiseerde misdaad;

63. is ingenomen met de recente oprichting binnen Europol van het Europees centrum voor de bestrijding van cybercriminaliteit (EC3) en pleit voor de verdere ontwikkeling ervan, inzonderheid met het oog op de bestrijding van grensoverschrijdende georganiseerde misdaad en de versterking van de samenwerking met derde landen;
64. pleit voor maatregelen ter bevordering van het gebruik van elektronische betaalmiddelen om ervoor te zorgen dat transacties, waaronder ook financiële transacties, traceerbaar zijn en – met inachtneming van de privacyvereisten – aan bankrekeningen van natuurlijke personen of vennootschappen kunnen worden gekoppeld aan de hand van de gegevens die middels databanken ter beschikking worden gesteld van Europol, in het kader van de TFTP-overeenkomst, OLAF of andere betrokken nationale instanties;
65. pleit ervoor een cultuur van preventie en cyberveiligheid te verspreiden aan de hand van een geïntegreerde, multidisciplinaire aanpak gericht op voorlichting van de samenleving en bevordering van onderzoek en opleiding van technische deskundigen, samenwerking tussen de overheids- en particuliere sector en uitwisseling van informatie op nationaal en internationaal niveau; is ingenomen met het feit dat cyberaanvallen zijn opgenomen in het strategische concept voor de defensie en de veiligheid van de NAVO; is verheugd over het feit dat enkele lidstaten zijn overgegaan tot de oprichting van nationale coördinatieinstanties voor de strijd tegen de cyberdreiging en verzoekt alle andere lidstaten van de Europese Unie hetzelfde te doen;

Slotaanbevelingen

66. dringt aan op de instelling van een Europees openbaar ministerie, als bedoeld in artikel 86 VWEU, met name voor het opsporen, vervolgen en berechten van misdrijven die de financiële belangen van de EU schaden en van ernstige, grensoverschrijdende delicten; pleit ervoor dat het in te stellen Europees openbaar ministerie wordt voorzien van een efficiënte en gestroomlijnde structuur en tot taak krijgt de nationale autoriteiten te coördineren en te stimuleren, zodat onderzoeken op een coherenter manier kunnen worden opgezet middels uniforme procedureregels; acht het van cruciaal belang dat de Commissie voor eind juni 2013 een wetsvoorstel indient met duidelijke bepalingen inzake de essentiële onderdelen van de structuur van het Europees openbaar ministerie zijn, de strafbare feiten waarvoor zij bevoegd is, de rechten van defensie, de verantwoordelijkheid jegens het Europees Parlement en de wisselwerking met Europol, Eurojust, OLAF en het Bureau voor de grondrechten;
67. verzoekt de Commissie om voor eind 2013 een wetgevingsvoorstel in te dienen voor een effectief Europees programma ter bescherming van klokkenluiders in zaken betreffende grensoverschrijdende corruptie die de financiële belangen van de EU schaden en voor de bescherming van getuigen, informanten en personen die met justitie samenwerken, met name gelet op de moeilijke condities waaronder zij wellicht zullen moeten leven (en die variëren van het risico voor vergelding tot het uiteenvallen van hun familiebanden of het feit dat zij hun vertrouwde omgeving moeten verlaten en dat zij maatschappelijk worden uitgesloten en geen werk meer kunnen vinden);

68. stelt voor alle onschuldige slachtoffers van de georganiseerde misdaad en met name alle onschuldige maffiaslachtoffers te herdenken en speciale hulde te betuigen aan degenen die gevallen zijn in de strijd tegen de maffia door een "Europese dag van herinnering, engagement en werkzaamheid ter herdenking van de onschuldige slachtoffers van de georganiseerde misdaad" uit te roepen
69. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en nationale parlementen van de lidstaten, Eurojust, Europol, CEPOL, OLAF, Raad van Europa, OESO, Interpol, UNODC, Wereldbank en FATF.

TOELICHTING

Met de indiening van het ontwerp voor dit eindverslag wordt een punt gezet achter de activiteiten van de Bijzondere Commissie georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen, die bij besluit van het Europees Parlement van 14 maart 2012 werd opgericht.

Tot op de dag waarop dit ontwerpverslag werd opgesteld, heeft onze commissie 24 vergaderingen gehouden, waarvan 15 hoorzittingen met deskundigen. Zij heeft in het bijzonder de commissarissen Malmström, Šemeta, Reding en Barnier gehoord, evenals meer dan honderd deskundigen, onder wie vertegenwoordigers van EU-instellingen en -agentschappen, de Verenigde Naties, de Wereldbank, de Raad van Europa en andere internationale organisaties, academici, vertegenwoordigers van justitiële en politieke autoriteiten, nationale overheden en het maatschappelijk middenveld; Zij heeft verkenningsbezoeken afgelegd in Belgrado, Milaan, Palermo, Rome, Den Haag en Washington, waar zij in totaal bijna 150 gezagsdragers en deskundigen heeft gehoord, onder wie leden van nationale parlementen, rechters, openbare aanklagers, prefecten, ordehandhavers, leden van gespecialiseerde taskforces, vertegenwoordigers van regeringsagentschappen en douaneautoriteiten, geleerden, journalisten, gerechtsgetuigen, niet-gouvernementele organisaties en talloze andere personen die in verschillende hoedanigheden betrokken zijn bij de strijd tegen onder meer ook grensoverschrijdende misdaad. Zij heeft een interparlementaire vergadering belegd met vertegenwoordigers van de commissies van de nationale parlementen die zich bezighouden met vraagstukken waarvoor onze commissie bevoegd is.

De rapporteur heeft inspiratie geput uit al deze bijdragen en uit de door de collega's tijdens de afgelopen maanden geopperde suggesties en aan de hand daarvan geprobeerd een tekst op te stellen die recht doet aan de noodzaak de verschijnselen van georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen onverwijld en effectief te bestrijden. Het gaat hierbij namelijk om verschijnselen die een mondiale omvang hebben aangenomen en waarop dus een mondiaal antwoord moet worden gegeven. De Europese Unie moet deze uitdaging oppakken, maar om hieraan het hoofd te kunnen bieden, moet zij de beschikking krijgen over adequate instrumenten, instrumenten die zijn geënt op de modellen van de lidstaten met de meest geavanceerde wetgeving.

Inmiddels is ook corruptie, naast geweld en intimidatie, gaan behoren tot de activiteiten die typisch zijn voor de georganiseerde misdaad. Witwassen is een verschijnsel dat vaak gepaard gaat met activiteiten die typisch zijn voor de georganiseerde misdaad, maar dat ook nauw samenhangt met corruptie, belastingfraude en belastingontduiking. Met andere woorden: georganiseerde misdaad, corruptie en witwassen zijn weliswaar verschillende verschijnselen, maar ze zijn om objectieve redenen met elkaar verbonden, zodat hiertegen gericht moet worden opgetreden.

De georganiseerde misdaad is echter geen duidelijk historisch en territoriaal afgebakend verschijnsel meer. Er zijn in de Europese Unie 3600 internationale misdaadorganisaties actief. 70% hiervan is heterogeen qua geografische samenstelling en invloedssfeer, omdat er leden zijn van verschillende nationaliteiten die hun misdadige activiteiten ongestoord kunnen uitoefenen, zich niets aantrekken van nationale grenzen, munt slaan uit de kansen die de

economische mondialisering en de nieuwe technologieën hun bieden en allianties smeden met misdaadgroeperingen in andere landen.

Meer dan 30% van deze groeperingen houdt zich met meervoudige criminele activiteiten bezig en is bijzonder bekwaam als het gaat om het spreiden van hun activiteiten. Zij maken winst met de meest uiteenlopende vormen van illegale handel en besmetten aldus de legale economie waar hun niveau van infiltratie onrustbarend hoog is geworden.

Daarom heeft deze commissie suggesties willen doen voor een homogeen en samenhangend wetgevingskader dat het economische hart van de georganiseerde misdaad treft en de Europese en internationale justitiële en politieke samenwerking versterkt. Daarnaast is geprobeerd bij te dragen tot een vlottere, beter gestroomlijnde en dus corruptiebestendigere overheid, alsmede tot een verantwoordelijker beleid, een sneller en geloofwaardiger strafrecht, een gezonder ondernemersklimaat, een transparanter bancaire en beroepenstelsel en passende antiwitwasmaatregelen, met als doel te voorkomen dat misdaad loont en de legale economie, de eerlijke ondernemers en de eerlijke burgers de dupe worden.

De nieuwe technologieën, de door het Verdrag van Lissabon geboden kansen en met name de instelling en activering van de functie van een Europese openbare aanklager zullen er hopelijk toe bijdragen dat de doelstellingen van dit verslag worden verwezenlijkt.